

לרותי

ציפור לילה

הוא בן 40, גרוש, גבוה, נאה. רוצה להכיר אותך, אם את צופה, עם הרבה ביטחון עצמי, יפה, או מכוערת שחושבת את עצמה ל"יפה". אחת שאוהבת את עצמה, ואיך שהיא נראית, שאוהבת את השעות הקטנות של הלילה, כי היא ציפור לילה. רות זה לא הטעם שלו, והוא כחולט יאהב אותך עם כל הקילוגרמים העודפים שלך. אם את מעניינת בפסיכולוגיה ובאסטרונומיה, זה מתאים לו מאוד. הגיל שלך — ממש לא משנה לו. אם נדלקת על הטיפוס המיוחד הזה, ואת עונה על דרישותיו המיוחדות, מיספרו אצלי הוא (1041/85).

★ ★ ★

וודי אלן מספר: אשתי השנה היתה יפהפיה. אבל סתרת תשוקה אמיתית. אני זוכר שפעם תוך כדי ההעלסות, התרחשה אשליה אופי-טית מוזרה לנגד עיניי. ולהרף-עין היה נדמה לי שהיא זה.

נעלמו עיקבותיה

אם היכרתם, מעבר הקרוב או הרחוק, מישו שעשה לכם משהו בלב, אבל מכל מיני סיבות נעלמו עיקבותיו, או עיקבותיה, אני לשיי רכתם. הנה אחד, שפנה לעזרת. אני מחפש אותך, כתוב (1042/85), לא זוכר את שמך. זה היה לפני 10 שנים, כשהייתי כשרות מילואים בנאות הכיכר, ליד "המלח". זוכר אותך חר מתשיע, גובה בינוני, יפה, צריכה להיות כיום כ-30 בערך, גרת או ברמת-גן.

נסענו כמה חיללים בזחל"ם בסבי-בות 5 בבוקר, על כביש אילתי-עין-גרי. עמרת לברך על הכביש, אספנו אותך, הבאנו אותך לכסיס שלנו, האי-כלנו והשקיננו אותך. סיפרת שהיה לך ריב רציני עם החבר שלך, מקיבוץ אילות. את ואני שוחחנו, מצאתיחן כעיניי. נפרדנו ב-3 בצהריים, הבטחת להתקשר, ולא עשית את זה. אני זוכר אותך עד היום. אם ויהית את עצמך, תני סימ'נהיים. הוא מת לפגוש אותך שוב.

★ ★ ★

רחצה בעירום

מייק מחיפה כתב לי שהוא יהיה אסיר-תורה אם פתרס למענו את המילים הבאות: אמתארגן חוג חברתי לחובבי/חובבות רחצה בעירום בים (נטוראליסטים). הוא מחכה לכל המי-עוניניים בת"ד 9211, חיפה 31092. אל תיבה עליי, מייק. אני אפילו אמכטיה לא עושה בשניים.

★ ★ ★

ים ובחורות

עוד מיכתבון קצר: אני צעיר, 30/188, עוסק בנושא מחשבים, הוא כותב, נאה למדי, אוהב מוסיקה, ים ובחורות צעירות, אינטליגנטיות, יפות וחטובות, המתנשאות לגובה מעל 1.70 מטר, ויחד עם זאת רגישות וחברותיות. הוא מחכה לך בת"ד 3975, תפתחתיקוה.

★ ★ ★

עתידי שותף

הוא מגדיר את עצמו כצעיר נחמד בן 24, גבוה, מעניין, משכיל ואינטליגנטי, אוהב לקרוא ספרים, לר-טילוטרים, לרקוד ריקודי-עם ול-שמאל +

מוסיקה — דרום-אמריקה, מיקסי תיאודוראקיס, קולנוע — חברתי, פוליטי, בינלאומי, מוסיקה קלאסית — כמעט הכל. אני כותב, כי אני לא משתגע אחרי האמריקאיות, והייתי רוצה להגדיל את הסיכוי לפגוש אותך בכיקור הבא, בקיץ הקרוב.

אין לי דמות איריאלית של אשה, רק שתהיה חמודה אמיתית עם ראש פתוח וגמישות מחשבתית. לא מעניין אותי מאיפה את באה, רק לאן את הולכת... את צריכה להיות בנאדם, זה הכל. אני מתאר לעצמי שאקבל כמה מיכתבים (עם תמונה? בבקשה) בי-משך הזמן חליפת-המיכתבים מצטמם צמת, ולזו שתהיה לה סבלנות לכתוב, לשוחח, להשקיע, צפוי לפחות ערב אחד מעניין (!) ואולי מאחת לא אוכל להיפרד. את לא תירצי להיפרד ממני, והשאר פתוח למשאיתומן — הכל! נדלקת? אני מבינה אותך. את

לאן את הולכת

אני אוהבת לקבל מיכתבים מחו"ל. נותן לי הרגשה בינלאומית

תנו לו חסינות

אבי דור, ג'נג'י כחול-עיניים, בן 28, אומר שכאשר הוא נודד, אלוהים אמר עליו: "לעזאזל, עוד אחד נשרף לי..." יש לו כמעט 1.80 מטר גובה, והרבה אמביציות להצליח כומר-ברוך-שחקן.

הצבא עבר עליו בשירה ובקפיצות מסוגננות בלהקת פיקור צפון, אחר-כך הוא הופיע בסרט אחד ובכמה הפקות-בידור, וכיום הוא שר ומצחיק במופע הנוסטאלגי הלהקות חוזרות. אבי מסר השבוע לרדיו תקליטון חדש שלו, שיר סאטירי בקצב הרוק-נרדול, הנקרא תנו לי חסינות. הוא כתב את השיר חודשיים אחרי

הבחירות, והפתיחה המוסיקלית היא בהשראת שני הג'נגלים הידועים: המערך הוא התיקוה היחידה והעם רוצה ליכוד". מאיפה בא הרעיון? דור: "חשבת על 120 האנשים שלא צריכים שום הכשרה, ופיתאום הופכים לחברייכנסת ויש להם פרנסה לכל החיים. הם לא עושים כלום, ואין עליהם פיקוח. שמעתי שיש אחד מש"ס, שעוד לא היה בשום ישיבה ככנסת, מפני שזה ביטול תורה. אז גם אני רוצה חסינות..."

אני אגיע למישרד שלי בולוון, וגם יתנו לי הנחה בשוק, בכולבו, אומר השיר, "ואם ריהוט מישרד אחליף למרות הנוילות/ ומבקר המדינה יבעס — זו הפקרות/ ארוש מאורח שיהרק התגורה/ אחת המצב במשק יהיה נורא/ בעור ארבע שנים לפי כללי כל המישחק/ אבוא אליכם ואבקש להיות שוב ח"כ/ ואם שוב תיבחרו בי, אז מגיע למדינה/ שאנשים כמוני תקבל במתנה".

התענוג של הקלטת השיר הזה עלה לו 2000 דולר. חסינות יקרה.

כזאת. הנה אחד, מארצות-הברית, נשמע חמוד אמיתי. "בואי ניפגש", הוא כותב, "לא בטעות אני מתחיל במילים האלה, כי למרות ביקורים רבים בארץ עדיין לא נפגשנו. האמת היא שברור לי שאותך, סתם כך, לא אפגוש. הסתברות נמוכה. אני בן 34, גרוש, ישראלי אודה ארצות-הברית. תיכון בתל-אביב, צבא בגולני, אירו-פה — קולנוע, ירושלים — הטלוויזיה הישראלית, חזרה לתל-אביב — מישרד ממשלתי, לוס-אנג'לס — כלכלה, תואר ראשון, שנה שנייה — מאסטר בתיכנון עירוני. עבודה — יועץ בחברה לניהול, יעוץ מחקר שוקיים בנושאי פיתוח ובנייה. זוהי בקווים כלליים, העטמפה — בפנים: פוליטיקה — שמאל +

★ ★ ★

איתו מהלבר

עניין מציאת השותף לחיים נראה בעיניי הרבר הכי חשוב, או בין הכי חשובים, היא כותבת, "קשה לי לתאר את עצמי בכמה מילים, וגם לא את האחד אותו אני מחפשת. לכן ניסחתי, אוסף מילים' בלשון רבים, אנחנו שייכים לאותה קבוצת אנשים צעירים, 25—35, רציניים, אחראיים ומסורים (בעבודה, בלימוד

דים, במישפחה ובכלל). לפעמים אה-רים טועים לחשוב שאנחנו מוקפים בחברה, אבל למעשה אנחנו בודדים. בתום יום-פעילות אנו שבים כל אחד לביתו, אל הלבר, אל התהיה איה, והאם בכלל נמצא בן-אדם לחלוק עימו את חיינו.

הרבה דברים מעניינים אותנו, ואת חושיההומור שלנו לא תמיד מבינים, ולכן הכילוי האהוב עלינו הוא בחברה מצומצמת מאוד. בדרך-כלל לכד בבית. אנחנו יודעים מה אנחנו רוצים, ולא כליך מכנסים להתפשר. זוהי קריאה לקריאת-כיוון, לאיתות מהלבר, ביחד אולי נמצא קצת יותר. היא בת"ד 26430, תל-אביב, ושורה אחת ממני אלייך: בפעם הבאה שאת כותבת אליי, את יכולה לציין שם וטלפון, אחת שכותבת יפה כמוד לא צריכה להתבייש.

★ ★ ★

עוד מנה קטנה של וודי אלן. היש בטבע דבר שהוא מושלם? הוא שואל. מ. אני בכלל לדרוש שלמותו אני עם ריבוא חסרונותיי. אגב, עשיתי רשימה של החסרונות שלי, אבל לא הצלחתי לעבור את: 1. לפעמים שוכח את כובעו."

★ ★ ★

לנסוע ולבלות

אני בן 35, רווק, נאה, גובה 1.79 מטר, איש-עסקים, נוסע הרבה ברחבי העולם, הוא כותב, "אשמה לצרף אליי בחורה גיועית עם ראש טוב, אוהבת כמוני לנסוע ולבלות, אך עם זאת רגישה, רומנטית, חובבת אמנות, חיות וטבע. תתפסי אולי מהר, לפני הנסיעה הבאה, בת"ד 5288 רמת-גן.

★ ★ ★

אינטליגנטית באמת

היה תענוג לקרוא את המיכתב שלה. ראש טוב, בדיוק כמו שאני אוהבת. "זהו, גם לי נמאס להיות לבר", כותבת (1043/85), "אני ילדת '39, נראית עלא כיד-כיפאק, חוץ מאיזה כמה קילוגרמים מיותרים. אני גרושה הרבה שנים (איזה 20, נדמה לי) ויש לי שני בנים נהדרים. כבר גדולים. זה לא אומר שהייתי כל קשרים משמעותיים, כמו נשואין. אני בת והבחרתי-משק עד לפני זמן קצר. אני רוצה באיש שיהיה לי כיה לרבר איתו ונעים לשהות במחיצתו. אם מישו מהקוראים רוצה באשה אינטליגנטית באמת, בשלנית מצד-יינת, בעלת חושיהומור חמוד (לא של זכנו וגמרנו), אוהבת שיחות על-ירמה, טיולים סרטים והצגות; קצת עצלנית כמוכן של קאריירה (עד היום לא גמרתי את הבייאיי הגמיסן שלי בסיפרות והיסטוריה, אבל יש לי הערכות נהדרות על אותה תקופה שבה הייתי מורה); ואם המישוה הזה הוא גם חכם באמת, וגם בנאדם, וגם נראה בסדר, גם יש לו (והכרחי) חושיהומור — שיכתוב אליי."

★ ★ ★

השחקנית ג'ולייטה מסינה אמר-רה פעם על בעלה, בימאי הסרטים מ'דריקו פליני: הוא כל-כך שקרן, שהוא מסמיק כשאינו משקר.

★ ★ ★

פטנט

חברה שלי מצאה פטנט, איך לל-כת לישון רגועה יותר, בימים (לילות) אלה, כשנשות תל-אביב הגרות לבר מפחדות מביקורו של האנס: לפני שהיא נרדמת היא מחייגת חמש ספ"רים בבניין, גבת צעיר וחסון, שוטר לשעבר. במיקרה הצורך, חס וחלילה, היא צריכה לחייג רק עוד ספירה אחת. נדמה לי שהיא היתה מעדיפה שהוא יישן אצלה, ליתר ביטחון, אבל הוא נשוי.

לא מאמינים

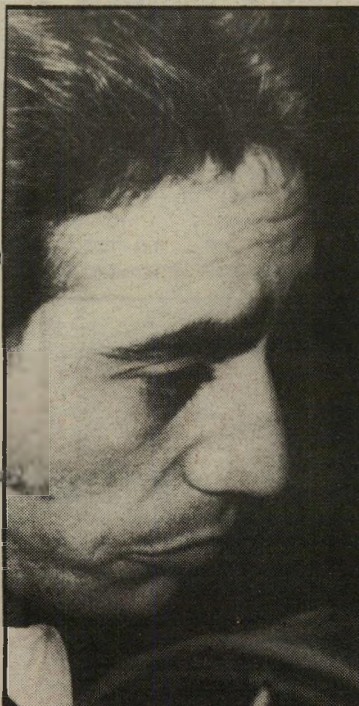
(המשך מעמוד 21)

השליבים הדרושים, יתקיים מישפט-חזר, וא נקווה שבית-המישפט יחליט לזכות אותך. רק או תוכל לצאת מבית-הסוהר באופן רישמי וחוקי". החיים הוכיחו לאורי כי אפילו עורך-הדין היה אופטימי מדי. כתבי-אישום הוגש נגד ציונה על עדות-שקר ב-מישפט האונס. היא עלתה על דוכן-העדים והודתה באשמה, אך בית-הדין פט הזמין מטעמי פסיכולוג, שברק את ציונה ואת כל ההודאות שמסרה במיש-טרה.

הפסיכולוג העיד כי העיוותים הי-רבים בנפשה של הנערה מקשים מאוד להחליט מתי היא משקרת ומתי היא דוברת אמת. "יתכן מאוד כי היא מש-קרת רווקא קעת, כאשר היא רוצה לקבל את אהדתם של חבריהכח ר-לשכנעם כי חזרה בתשובה, העיד הי-פסיכולוג.

השופט התלכט מאוד, אך קבע לב-סוף כי הוא מזכה את ציונה מעדות-שקר מחמת הספק, למרות רצונה העז לשאת בעונש ולכפר על עוונה, ואולי רווקא בגללם, לא השתכנעתי מעל ספק סביר כי ציונה שיקרה במישפט האונס. היא היתה משכנעת מאוד אז, כפי שכתבו השופטים שהרשיעו את אורי על סמך עדותה, והיא היתה משכנעת פחות היום, כאשר חזרה בה מעדותה לפניי. אני מזכה אותה מחמת הספק, קבע השופט.

אני רוצה ללכת למאסר! אני שקר-נית! צעקה ציונה כאשר שמעה את החלטת השופט. אורי בכח כאשר סיפרו לו אחותו ועורך-דינו את תוצאות מישפטה של

עמוס ברנס בדיוק

ציונה: "במשך השנים השלמתי כבר עם הרעיון שאשכ בבית-הסוהר עד שייגמר המועד שקבע לי בית-המישפט, ופית-אום היתה לי תיקוה וביטחון כזה שאני יוצא זכאי ותולך הביתה, ותראו מה קרה: מצבי קעת גרוע עוד יותר מקר-רס"

עורך-הדין ניהם אותו ואמר כי אחרי עדותה של ציונה, ולאור התנהגותו הטובה של אורי בבית-הסוהר, כל הי-סיכויים כי נשיא-המדינה יתן לו חנינה.

זה בדיוק מה שקרה לברנס, אמר עורך-הדין, "אתה זוכר שברנס טען כל הזמן כי קצין המישטרה שאול מרקוס נלווה אליו לשיחור, בעור שמרקוס הכחיש זאת? והנה בא עווי נבות והעיד כי מרקוס שיקר. המישטרה אספה חומר והגישו כתבי-אישום נגד מרקוס. ברנס נותר בכלא עד לסיום המישפט. בבית-המישפט העליון זוכה מר-קוס, ואו הסכים ברנס לחנינה שהוצעה לו. זה בערך מצבך היום, ואני בטוח שתקבל חנינה", אמר עורך-הדין.

אילנה אלון